

Una conversa

per
M. TOST PUNYET



N matí d'hivern, al bell mig de la plaça d'En Prim, de Reus, la ciutat de moviment comercial intensiu, conversàvem, alegrement vigilats per un sol esplendorós, els companys Alexandre Fries, Oriol Anguera i el que escriu el present article.

El doctor Anguera, amb una clarividència de les coses que l'honora, es dolia que els metges forans no fessin una vida científica col·lectivament. Això condueix, deia, a un estancament del progrés científic mèdic, d'un perjudici incalculable.

La tesi del doctor Anguera, compartida per la quasi totalitat dels metges de Catalunya, i manifestada infinitat de vegades en converses, en escrits i públicament per un nombre considerable de companys, pot tenir una fàcil solució.

L'organització actual del Sindicat a base dels partits judicials, farà que aquests portin una vida migrada, si no hi ha interès a corregir-se.

Un dels fns dels actuals partits judicials mèdics podria ésser portar a terme una vida científica més o menys intensa, segons llurs conveniències. Per exemple: a la capital del partit, es poden donar cursets de les coses noves, a mida que vagin prenent estat dintre la medicina.

Dic cursets, perquè entenc que les conferències o lliçons no haurien de passar d'una dotzena cada any, única manera de no estrafer l'èxit dels mateixos.

Les matèries a tractar haurien d'ésser els fets mèdics, quirúrgics, d'especialitats, laboratori, de major utilitat.

Les persones encarregades de donar aquestes lliçons, salta a la vista que haurien d'ésser vàries, i que cada una hauria de tractar allò que més coneix.

Podrien ésser de Barcelona com de la mateixa Comarca.

Els companys forans saben abastament que aquests cursets no fracassarien per la falta de cooperació de companys de Barcelona, car mai han trobat una negativa, a no ésser per motiu justificat. Això portaria unes petites despeses, que fàcilment es resoldrien, mitjançant una mòdica quota mensual.

A Barcelona hi ha metges d'edat madura, que gustosament sortirien una i dues vegades a l'any a donar una conferència. A més hi ha una joventut mèdica, desitjosa de contribuir amb entusiasme a l'esmentada obra.

Seria indispensable crear un organisme, o encarregar a un dels constituïts la direcció? Podria ésser el mateix Sindicat? El Sindicat no ha de fer una actuació científica, i menys encara a Barcelona, per la raó, que hi ha entitats científiques que compleixen bé llur missió. Solament donar-los facilitats. Com? Parlamentar i reunir un nombre de companys que vulguin donar una conferència de tal o qual tema. A una invitació del Sindicat, contestarien afirmativament. De manera que la missió del Sindicat seria proporcionar i regularitzar a tots els partits judicials mèdics que els demanessin els esmentats cursets, valent-se de personal de suficiència científica reconeguda.

Si aquest projecte és factible i simpàtic als companys forans, a la primera Assemblea del Sindicat es podrien reunir i prendre la determinació més pràctica.

Es innegable que, a més del millorament científic, hi ha l'aspecte moral. Reunint-se unes quantes vegades a l'any, s'establiria una major estima entre els companys i es conseguiria allunyar cada dia més, aquelles faltes de deontologia, que per dissort encara es cometen. També s'obtidria que la indiferència que senten els socis per llurs partits judicials mèdics, filla de la falta d'actuació, fos substituïda per un interès més gran.